

שָׁלוֹם בּוֹסְטוֹן ~ SHALOM BOSTON

הקשר HaKeshet
www.HaKeshetOnline.com

למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- (617) 738-5038

כתבות, אירועים, ומודעות
הקשר Hakesher January 14, 2011

עורכת ומוציאה לאור: אנט זריהן
מעמד: דן בן-דרור מרשל עוזר מחקר: ג'ף סוסמן

Hakesher Presents

הסופרת מיכל שלו מגיעה לארה"ב
ותיה בבוסטון ב-6 למרץ, 2011!

מיכל מדברת על הנושאים הבאים:
■ עולמה של סופרת - מציאות ודמיון ביצירה והספיקור שמאחורי הקלעים
■ חומיקה או עכשיו - העולם שהיה - העולם של היום: על ציונות ואהבה
לפרטים נוספים נא להיתקשר אלנו ל-
Annette@HaKeshetOnline.com 617-738-5038

■ על מיכל שלו וספריה:

מיכל שלו נולדה בארצות הברית וגדלה בקרית אונו, למדה משפטים באוניברסיטת תל אביב ועבדה כעורכת דין. בשנת 1996 התמסרה לתיבת רומנים ופרסמה את ספרה הראשון מלאכי עליון שזכה בהצלחה רבה. ספרה שבעת רחל שיצא בשנת 1997 התקבל במשך יותר משנה ומכר מעל 120,000 עותקים. גם ספרה מאה חורפים שיצא בשנת 2001 זכה להצלחה מסחררת דומה. בשנת 2005 פרסמה את רחמים ובשנת 2008 את הדמויות למשה טוב. בשנים 2008-2009 פרסמה סדרת ספרי פוסטמודרניזם ביוני יצא מעבר לירח, רומן חדש מפרי עטה. מיכל שלו היא מהסופרים הנמכרים והאהובים ביותר בישראל. בספריה היא משלבת היסטוריה, הפרכאות, רומנטיקה, ציונות ותיבתה אנושית וחמה. היא מקפידה לשמור על קשר עם קהל הקוראים ומשתתפת במפגשים ספרותיים רבים בכל רחבי הארץ. מיכל שלו חיה בתל אביב, נשואה לנעון ואם לנעם וניא.

זה הסוד שלי

ישבתי במרפאה וחיכיתי לתור. ליד יושבה אישה צעירה עם ילד כבן חמש. היא שאלה אותי שאלה כלשהי והתחלנו לשוחח על הא ועל דא כדרי להפיק את השעמום. מסביבנו קיפץ בחוסר שקט בנה ומיד ויהיה את כל הסימנים המוכרים לי כל כך: גפנופי הידיים, חזרה מכנית על קטעים מתוך קלטות ילדים (שנקראת בשפה המקצועית אקולויה), סיבובים במעגל על קצות האצבעות והימנעות מכל קשר עין. היה לי ברור שהילד נמצא על הספקטרום. מתוך איוו תחושת אחווה סיפרתי לה בפתיחות האופיינית לי שגם אני אם לנער אוטיסט ובטבעיות שאלתי אותה מתי ואיפה אובחן בנה. היא פצרה מולי זוג עיניים מבועתות ושאלה: "אובחן במה?"

הרגשתי איך לבי צונח ואיך הדם אוול לי מהפנים. הייתכן שהיא לא יודעת? האם היא באמת לא רואה עד כמה שונה ההתנהגות של בנה? איך ייתכן שילד בן חמש אינו אובחן כשהסימנים ברורים כל כך? אני לא מאבחנת מקצועית וכמוכן של התכונות להיות זאת שתגיד לה כי הבן שלה אוטיסט. למולי, באותו הרגע הגיע תורי להיכנס לרופא. כשיצאת, מלמלתי לעברה במבוכה שלום חטוף ומהיר: לצאת מהמרפאה. בחנייה ליד מכוניתי שמעתי אותה קוראת לי לעצור רגע. היא אמרה לי שבנה אובחן כבר בגיל שנתיים וחצי על הספקטרום האוטיסטי, אבל היא ובעלה שומרים את זה בסוד ולא מספרים גם לחברים הקרובים - ואפילו לא לסבא ולסבתא של הילד.

היא שאלה אם תוכל לקבל את מספר הטלפון שלי כי היא זקוקה לאוזן מבינה. כמוכן שנתתי לה בשמחה ואחרי יומיים היא התקשרה ושוחחנו ארוכות. היא סיפרה לי כי בעלה הוא זה שמתעקש לשמור בסוד את מצבו האמיתי של בנם כי הוא בטוח שהבן ייצא מהאוטו מתישהו ולכן לא רוצה שתדבק בו התווית של אוטיסט בתיק החינוכי או על ידי הסוככים. בדמעות היא סיפרה לי על האנרגיה הרבה שהיא משקיעה כדי להסתיר את הסוד, שמא חלילה מישהו יחשוף או יגלה, עד שלא נשארים לה כוחות להתמודד עם התנהגות התובענית של בנה.

ישנם הורים שבוחרים להסתיר את מצבם של ילדם ושומרים על זה בסוד. במקרים בהם ההורים הם אנשים ידועים ומפורסמים, הסתרת מצבו האמיתי תי של הילד נובעת לעתים מתוך רצון לשמור על פרטיותו. הילד מוכן את הטיפול המתאים למצבו והסוד נשמר רק מהתקשורת ומחני הציונות. יגאל אלון, לדוגמה, שמר שנים בסוד את העובדה שבתו לוקה בפיגור שכלי והרי חיק אותה מהעין הציבורית בכך ששלח אותה למוסד טיפולי ושיקומי הרחק בחו"ל. הביוגרפים שלו עדיין טורחים להצניע את העובדה הזו, שנים אחרי מותו. לגולדה מאיר נולד נכד עם תסמונת דאון והיא טרחה להכחיש את קיומו עד יום מותה. באותם המקרים בהם מצבו של הילד נשמר בסוד מתוך בושה או אשמה מסתירים ההורים את המצב גם מפני אנשי המקצוע והילד בעצם לא מקבל את הטיפולים להם הוא זקוק כדי לקדם ולשפר את מצבו.

הורים לילדים עם צרכים מיוחדים מוכנסים לעיתים קרובות לעמ' דה של מטופלים הזקוקים לעזרה ונאלצים להיחשף בפני מספר גדול של מטפלים ואנשי חינוך לאורך שנים, באופן שאינו נשלט על ידם. ישנם הורים שלא מסוגלים להתמודד עם החרידה הזו לפרטיותם כשכל פן בחיי המשפחה והווגיות חשוף לעיני כל אנשי המקצוע (הפסיכולוג, יועצת בית הספר, המורים, חברי ועדות ההשמה והשילוב) והם מעדיפים להימנע מלקבל עזרה - להם ולילדם - ובלבד שלא ייאלצו לחשוף את כל האסי פקטים של חיי היום יום של בני המשפחה, הקשיים הכלכליים והרגשיים והווגיות שלהם. כשהורים בוחרים להסתיר את המצב גם מבני המשפחה המורח' בת הם מאבדים את מערך התמיכה שלהם ובעצם דנים את עצמם לחיים של בדידות והתנזרות מפני שאי אפשר להתעלם מההתנהגות תו החריגה של ילד אוטיסט לאורך זמן, והסוככים מבינים מהר מאוד שמשוה לא בסדר עם הילד.

הורים הבוחרים לה' סתיר את העובדה שהבן שלהם שונה משדרים לסיביה שלהיות אחר זו בושה נוראה וכשאנו כהורים מת' ביישים בילד שלנו, איה מסר אגחנו מעבירים לחב' רה בה אנו חיים? איך נוכל לצפות שהחברה תקבל את ילדינו בסבלנות ובסובלנות אם יש הורים שלא מקבלים את העובדה שנוול להם ילד קצת אחר?

מתוך תחושת אחווה סיפרתי שגם אני אם לנער אוטיסט ובטבעיות שאלתי את האם מתי ואיפה אובחן בנה. היא פצרה מולי זוג עיניים מבועתות ושאלה: "אובחן במה?"

הרגשתי איך לבי צונח ואיך הדם אוול לי מהפנים. הייתכן שהיא לא יודעת? האם היא באמת לא רואה עד כמה שונה ההתנהגות של בנה? איך ייתכן שילד בן חמש אינו אובחן כשהסימנים ברורים כל כך?

כפר במדבר סור: סער וולפמן

עמית וולפמן // מיומנה של אם לילד אוטיסט

הקשר HaKeshet

Talk Forever

כרטיסי חיוג מוזלים

- חיוג לישראל: 1¢ לדקה
- חיוג לסלולרי בישראל: 10.1¢ לדקה
- ברכישת 1000 דקות לארה"ב: 0.5¢ לדקה
- תעריפים נמוכים נוספים לשיחות מקומיות ובינלאומיות

תיאטרון הקיבוץ

Hakesher Presents

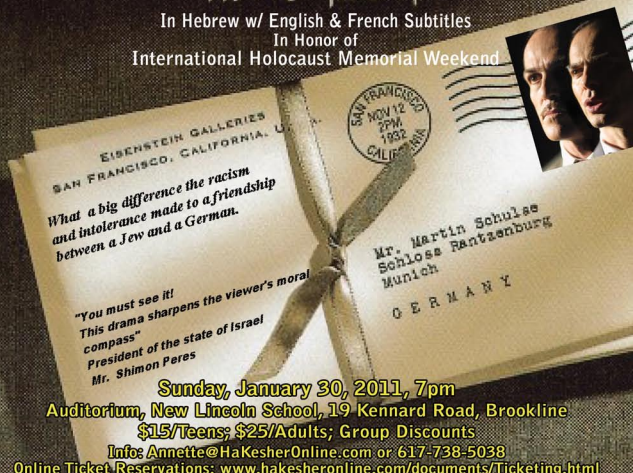
ADDRESS UNKNOWN
מען לא ידוע

A Play Based on the Best Seller by Kressmann Taylor
עפ"י ספר המופת מאת

קרסמן טיילור

In Hebrew w/ English & French Subtitles

In Honor of International Holocaust Memorial Weekend

Sunday, January 30, 2011, 7pm

Auditorium, New Lincoln School, 19 Kennard Road, Brookline

\$15/Teens; \$25/Adults; Group Discounts

Info: Annette@HaKeshetOnline.com or 617-738-5038

Online Ticket Reservations: www.hakesheronline.com/documents/ticketing.html

מען לא ידוע" הוא סיפורם של שני ידידים ושותפים, סוחר אומנות מס פרנסיסקו, מרטין שולצה, שאינו יהודי, שב עם משפחתו למולדתו גרמניה, תוך שהוא חש רגשות לאומיים, ומקווה לתקומת מולדתו לאחר תבוסתה במלחמת העולם הראשונה. שותפו היהודי, מקס אייזנשטיין, נותר בארצות הברית וממשיך לנהל את העסק. הסיפור מנוהל באמצעות אפילת הסתכסוך ביניהם, הנושאת תאריכים בין שנת 1932 ל-1934.

